

Đi thi ở cửa hai cây đũa trên văn đàn Trung Quốc **KIM DUNG VÀ VÕNG MÔNG**

Ngày 24-11-2003, hai cây đũa trên văn đàn Trung Quốc Kim Dung và Võng Mông lần đầu gặp gỡ bàn chuyện triết lý làm người. Hàng trăm thính giả ngồi chờ đợi trong Đền Húc Xâm Húc Húc Kông bên cạnh vui vẻ tán thưởng cùng nhau ngắm nhìn tay vàng đũa.

Kim Dung mới từ Tây Nhạc Hoa Sơn thu được tinh Thiệu Tây võ, ông là người phóng khoáng, thản nhiên tự tại thu hút được sự ái mộ của hàng vạn dân ghiền Kim Dung. Thiệu Tây võ mà mới học thì oai y tên Kim Dung Hoa Sơn luôn kiêu mẫn và các tác phẩm của Kim Dung lấy bối cảnh núi Ngũ Nhạc và những hẻm núi hiểm trở của vùng núi này. Theo thông kê trong 15 bộ tiểu thuyết của Kim Dung có đến 13 bộ đưa vào Tây Nhạc Hoa Sơn mà sáng tác.

Tác giả Võng Mông lâu nay nhìn mình sáng tác, ít chịu xuất đầu lộ diện. Điều đó làm cho được gì càng muộn biếng lười. Tác phẩm mới của ông: Triệt học cuộc sống, Nhà Xuất bản Văn học Bắc Kinh vừa tung ra thì trở nên nhà xuất bản ở Đài Loan lại in tiếp. Gần đây hơn 100 tác giả từ 18 quốc gia đến Sơn Đông, Trung Quốc gặp gỡ trò chuyện và viết về: Sáng tác văn học của Võng Mông đi với những văn học quốc tế. Thiệu là một khách từ Ngũ Nhạc trở về, một tác giả từ miền biên Sơn Đông gặp nhau ở Húc Kông, trong một buổi không khí Nho gia bàn chuyện đi người.

Kim Dung: Hôm nay tôi được hẳn những gì tôi muốn và các bộ mới quyên sách hay, tác phẩm mới những tác giả Võng Mông: Võng Mông tiếp thu triết học cuộc sống. Ở cửa Trung Quốc đây là sách giới thiệu thanh niên. Ông Võng Mông kém tôi 10 tuổi. Tôi yêu những người Húc Kông. Còn Võng Mông tiên sinh thì phải đợi ông đi về biếng bao tai nạn, nào là bị cướp mũ phái học, bị kết tội trong Cách mạng Văn hóa. Quyên sách về 4 chữ Triệt học cuộc sống xem ra thật khô khan song nó sinh động, tươi tắn biếng bao.

Tôi đang giới thiệu bài ở Đền Húc Nhân văn Triệt Giang. Khi giới thiệu Kinh Thi, có sinh viên hỏi tôi: Thiệu a thiệu, trong Kinh Thi thiệu thích nhất câu nào. Tôi nói: Luận Ngữ có câu: Học nhi thiệu chi, biếng đi học thiệu và câu: Nhân biếng tri, nhi biếng tu, biếng đi quân thiệu (thậm chí: Học thì phải làm không chỉ nói suông. Người ta không hiểu mình, mình không hiểu người, quân thiệu). Quyên sách của Võng Mông nói đến nhân cách thật đẹp của lý tưởng truy tìm Trung Quốc. Tôi dùng 5 chữ sau đây để khái quát nhân cách đó: Người quân thiệu vui vẻ. Đã là quân thiệu nhất định phải vui vẻ, nếu suốt ngày cảm thấy mệt mỏi thì cau có, trong lòng luôn tìm cách để kích chế bại người khác, tôn hót báo cáo láo thì không khi nào được vui vẻ, không thể là người quân thiệu. Có lẽ người quân thiệu luôn tìm cách học hỏi người khác, muốn người khác gặp bất hạnh, mong họ rớt đài, con người đó cũng không thể nào vui vẻ được. Người quân thiệu phải luôn vui vẻ, nếu không vui vẻ không thể là người quân thiệu.

Võng Mông: Tôi xin cảm ơn Kim Dung tiên sinh đã quá yêu quý cáo cho tác phẩm của tôi. Chữ Người quân thiệu vui vẻ, nếu tôi cảm thấy biếng thì sẽ đặt tên cho tác phẩm này, lại được Kim Dung

Kim Dung và Võ Ng Mông

Tác Giả: Anh Tú (Theo Tu&n Báo Á Châu)
Chúa Nhật, 21 Tháng 12 Năm 2008 08:57

tiên sinh đ& t&a n&a thì vinh h&nh bi&t m&y. Tên sách này tôi v&n đ& là Trí tu& trong sáng, song nhà xu&t b&n mu&n có 2 ch& tri&t h&c sách đ& bán ch&y h&n...

Kim Dung: Mu&n làm ng&i quân t& th&t khó. M&c tiêu cu&c s&ng c&a con ng&i là tìm h&nh phúc. Theo tôi, trong lòng luôn vui v& là h&nh phúc l&n nh&t. Có nhi&u ti&n mà không vui xem nh& tai h&a, làm quan cao mà luôn lo s& b& t&c b& uy quy&n, lo l&ng có k& tranh giành ph&i tìm cách đ&i phó, trong lòng t&t nhiên không vui v&. Trong lòng luôn thông dong ph&i ph&i làm ng&i quân t& vui v& th&t không d& dàng. Trong tác ph&m này Võ ng tiên sinh dùng l&i l& th&t rõ ràng gi&ng gi&i cái đ&o lý làm ng&i đó. Trong Lu&n Ng&, Lão T& đã nói v&i các h&c gi& r&ng: Tr&c h&t ph&i h&c t&p. Kh&ng T& l&i nói: “Ph&i luôn h&c t&p, chuyên c&n luy&n t&p, đó là ni&m vui l&n nh&t. N&u ng&i ta vì không hi&u mình mà sinh ra hi&u l&m, anh không nên vì đó mà m&t vui”. Có ng&i h&i tôi: “V&ng Sóc vi&t sách th&a m& th&y, t&i sao th&y v&n nói: Ng&i ta không hi&u u mình, mình v&n không gi&n”. Ta tr& l&i: Ta mong mu&n làm đ&c vi&c. Ng&i khác hi&u l&m vi&t lách công kích, ta không t&c gi&n. Ta ch&a ph&i là quân t& song cũng đã có vài b&c ti&n g&n ng&i quân t&”.

V&ng Mông: Trong sách, tr&c h&t tôi nói đ&n h&c t&p. Hi&n nay & Trung Qu&c cũng nh& trên qu&c t& đ&ng có s& bi&n đ&ng đ&i. Nh&ng đi&u anh cho là có giá tr& thì ng&i kia l&i chê bai. Tôi mu&n r&ng: Trong quan ni&m v& cu&c s&ng chúng ta c&n tìm m&t m&u s& chung l&n nh&t. B&t k& anh là doanh nhân, cán b& hay nhà giáo, chúng ta c&n có m&t quan ni&m chung nào đó đ& th&p sáng tinh th&n, có th& làm cho chúng ta yên tâm làm vi&c, dù cho chúng ta lâm vào ngh&ch c&nh v&n gi& đ&c tâm lý &n đ&nh. Tôi nghĩ đi nghĩ l&i đành l&y hai ch& h&c t&p, g&i nó là tri&t h&c c&a đ&i s&ng, không gian sinh s&ng và phong cách con ng&i.

Kim Dung: Làm ng&i quân t& vui v&, Võ ng tiên sinh nh&n m&nh tinh th&n t& c&ng không ng&ng h&c t&p, luôn t& nâng cao. Ng&i ta đ& kích mong mình r&i đ&i, mình cũng xem nh& không. Trong m&i tình hu&ng đ&u ph&i làm ng&i quân t& vui v& Võ ng tiên sinh còn vi&t: B&n ch& tranh giành v&i ng&i khác thì trên th& gi&i này không có ai có th& tranh giành đ&c v&i b&n. Câu này tôi h&t s&c tán đ&ng. M&c tiêu cao nh&t c&a Kh&ng T& là đ&c làm ng&i quân t&. Qua h&i th&o & Hoa S&n Ng& Nh&c có ng&i h&i tôi: Th& nào là ng&i t&t, th& nào là ng&i x&u. Tôi nói: Làm ng&i t&t th&t khó, song ta không làm ng&i x&u là đ&c r&i? Võ ng tiên sinh l&i vi&t: Ta c&n tránh làm vi&c nên tránh. Vi&c c&n tránh mà c& dám làm đó là ng&i x&u. Làm vi&c ch& nên làm đ&n vài ph&n, ăn c&m ch& nên ăn đ&n n&a b&ng, m&i công vi&c không nên làm đ&n c&c đoạn. Đi&u này tôi và Võ ng tiên sinh ch&a t&ng bàn mà ý đã h&p. G&n đây tôi s&a ch&a truy&n Anh hùng x& đ&iêu. Đ&n Gi&ng Long th&p bát ch&ng, H&ng Th&t Công v&i b&n lĩnh cao siêu đã đánh h&ng &i ta r&i mà còn t& ra h&i h&n. Ông ta ch& xu&t m&t ph&n s&c m&nh còn chín ph&n gi& l&i. S&c l&c l&n nh&t ph&i đ& dành l&i & phía sau, n&u đ&i ph&ng ph&n đ&n ác li&t đ&n m&y cũng không s&. Làm ng&i cũng ph&i nh& v&y, không nên làm vi&c gì đ&n c&c đoạn. N&u c&n khi la r&y ch&i m&ng ng&i khác ch& c&n nói v&a đ&nghe, nên đ&ng l&i đúng lúc, ng&i ta hi&u đ&c l& ph&i là t&t r&i.

V&ng Mông: Kim Dung tiên sinh nói: Ch& c&n xu&t ra m&t ph&n s&c l&c, đi&u này tôi ch&a làm đ&c. Trong sách tôi đã vi&t: Ch& c&n xu&t ba ph&n s&c l&c, không nên c&nh tranh. Song không ph&i b&t c& vi&c gì ta cũng co ng&i l&i đ&ng&i ta &c hi&p mình. N&u ng&i ta &c hi&p mình c& đ& cho h& ra tay, đ&i đ&n trình đ& nh&t đ&nh ta ch& c&n xu&t ba ph&n s&c l&c đ& ph&n đ&n. Gi&i quy&t xong ta không c&n m&t th&i gian v&i h& n&a mà nên quên đi đ& làm vi&c c&a mình. Ng&i

Kim Dung và Võ Ng Mông

Tác Giả: Anh Tú (Theo Tuần Báo Á Châu)
Chúa Nhật, 21 Tháng 12 Năm 2008 08:57

tốt có rất nhiều việc để làm.

Kim Dung: Đúng quá rồi, ta chỉ nên lãng phí thời gian với họ.

Võ Ng Mông: Tôi rất bận. Có để chút thời gian là lao vào việc. Nhưng tôi ta muốn tôi bận hơn dài, tôi càng bận, càng tốt thôi. Tôi có nhiều việc cần làm, không vì chuyện bận hơn dài mà bỏ tay người yên. Cần chú ý mình, không nên cố gắng cao giọng để lòng ham muốn của mình lên quá cao, không nhất thiết làm được mà trở thành mục tiêu cho người ta chê cười. Có người hỏi tôi: Trong cuộc sống có quá nhiều việc nên đừng không gì quy định được, vậy ta phải làm sao? Tôi trả lời một cách rõ ràng: Chúng ta phải cùng nhau thảo luận những việc trong đời sống có nhiều việc nên đừng không gì quy định được, có những việc nên làm ta không vội, không công bằng. Những việc nên làm này vĩnh viễn tồn tại. Tồn tại ngày nay, 100 năm sau cho đến 1.000 năm sau nữa. Những việc nên làm đó sẽ chung sống suốt đời với ta. Song ta không để nó áp đảo ta, trái lại ta phải nhìn thấy nó áp đảo nó, có lúc cần phải quên nó đi song khi nào cần có thì mọi nó ra để chúng ta. Có những việc bận rộn là con người có nghề nghiệp, có thời gian tự nhiên với khó khăn, với ưu phiếm mà vẫn vui vẻ. Cuộc sống đó đáng giá biết bao.

Kim Dung: Nhưng quân tử suốt đời bận rộn thì nhân đức hi vọng Võ Ng tiên sinh đã viết: Làm người quân tử thì phải trọng giá. Kẻ thì nhân thì y ta để cho hạnh phúc, ta để để cao, ta có người yêu xinh đẹp liên mang lòng thì hi vọng tìm cách để phó ta. Ta cần thông dong dàng hoàng, trước nhúng là công kích luôn thì ra bình thường như không, đó là người quân tử vui vẻ.

Võ Ng Mông: Nhưng quân tử khác xa kẻ ngu đần. Nhưng quân tử cần có bản lĩnh. Đúng như lời Kim Dung tiên sinh đã nói: Nhưng quân tử tránh đi không nên làm, kẻ thì nhân thì không tránh gì cả. Kẻ xấu có nhiều vũ khí có thể tùy tiện tung tin nói xấu mà ta thì không khi nào làm. Tôi luôn tin tưởng rằng: Tuy ta có ít vũ khí song kỹ thuật pháp của ta cao siêu hơn nhiều.